

CENA: 3 ZŁ
(W TYM 7% VAT)

NR 6

(165) CZERWIEC 2006

MIESIĘCZNIK DLA DZIECI

PROMYCZEK

DOBRA

www.promyczek.com.pl

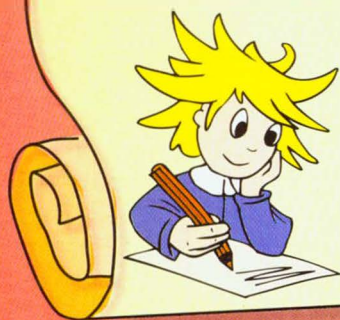
9 771232 580806
INDEKS: 326070 ISSN 1232-5805

PRACA, NAGRODA I WDZIĘCZNOŚĆ

Nie tylko w Dniu Dziecka, ale na wiele,
wiele, wiecele dni w ciągu roku
dużo, dużo, duuużo zdrowia
i radości życzy Wam

Promyczek Dobra

- a do życzeń coś malutkiego,
ale słodkiego.

Miłe niespodzianki mają też
dla Was nasi przyjaciele
z Rabki-Zdroju, Rzeszowa
i Nowego Sącza.

Zapraszają:

Życzymy Wam
miłej zabawy!

Maj 2006: Praca, nagroda i wdzięczność

3

SPIS TREŚCI:

Blżej Pana Jezusa

Wdzięczność - katecheza s. Sylwii	4-5
Gotowość na przyjęcie Pana - opowiadanie ewangeliczne	6-7
Ofiara Melchizedeka - opowiadanie z obrazkami	8-9
Niedzielne Ewangelie	10-11
Modlitwa mówiona i malowana	12-13

Chcę więcej wiedzieć

Żaby - ciekawe zwierzęta	14-15
Procesja Bożego Ciała - polskie zwyczaje i tradycje	16-17
Święty Antoni Padewski - nasze imiona i nasi patronowie	18
Kto pyta, nie błądzi - odpowiada Br. Tadeusz Ruciński	19

My i nasi przyjaciele

Zespół „Promyczki” - DZIEŃ DZIECKA	20-21
Skowroneczek i XXX KARPACKI FESTIWAL	22

Echo dzieciom - Bezpłatny dodatek Sióstr Klawerianek

Wystawa plastyczna - Ludźmierz	23
Mali artyści	24-25
Kurs ładnego pisania	26-27
Nasza szkoła - z pielgrzymką do Matki Bożej	28-29

Lubię czytać

Wiersze	30-31
Piąte przykazanie Boże - Nie zabijaj	32-33
Legenda - Cuda Świętego Antoniego	34-35
List do dzieci - nauczanie Jana Pawła II	36

Bawiąc uczyć się

Krzyżówka z obrazkami	37
Zabawy matematyczne i nie tylko	38-39
Rozwiązania rozrywek umysłowych z nr 4/2006	40
Zagadki	41
Informacje o prenumeracie	42
Promyczek z Jasnej Góry - ciekawostki	43

www.promyczek.com.pl

Redakcja:

Ks. Andrzej Mulka
Redaktor naczelny

Zespół redagujący:
s. Sylwia Chruślicka BDNP
Zofia Śliwowa
Milenia Małecka-Rogal
Marta Gródek-Piotrowska
Sylwia Biernat-Krawczyk
ks. Paweł Kochaniewicz

Ilustracje:

Sylwia Hyży
Monika Potoczek
Jacek Pasternak

Współpraca:

ks. Piotr Tabuda
ks. Grzegorz Rzeźwicki

Administracja:

Bogumiła Chmielowska

Grafika/DTP:

Anna N. Panecka
Marek Sokolowski

Druk:

Drukarnia Kolejowa Sp. z o.o.
Kraków, ul. Bosacka 6
tel./fax: 012 421 08 20

© Promyczek Dobra, 2006

Plac Kolegiacki 4
33-300 Nowy Sącz
tel./fax: 018 443 44 00
e-mail:
wydawnictwo@promyczek.com.pl

Zespół Promyczki zaprasza na koncerty i fantastyczną zabawę:

- 1 czerwca - Kopalnia Soli - Wieliczka godz. 11⁰⁰ i Rabka-Zdrój - Amfiteatr godz. 15⁰⁰
- 3 czerwca - Zawada (koło Dębicy) godz. 10³⁰ - Kąty (koło Nowego Sącza) - godz. 17⁰⁰
- 4 czerwca - Jasna Góra godz. 10⁰⁰ - Siemiatycze - godz. 16⁰⁰
- 11 czerwca - Ludźmierz
- 18 czerwca - Trzebinia
- 25 czerwca - Zaczernie (koło Rzeszowa)

Wdzięczność

**to dar niezbyt często spotykany,
a przez wszystkich oczekiwany**

Już śpieszą się do Was wakacje i zapraszają do podróżowania, do zwiedzania pięknych miejsc, do spotkań ze słońcem, lasem, wodą... Przed tymi wszystkimi wyjazdami wakacyjnymi warto pomyśleć o wdzięczności wobec Pana Boga i ludzi za kończący się rok szkolny.

WDZIĘCZNOŚĆ jest dobrem mało spotykanym również wśród dzieci. Niestety mało które dziecko pamięta, że to iż żyje, jest zdrowe, może uczyć się, biegać, bawić się, zawdzięcza Panu Bogu oraz swym rodzicom, ich pracy i opiece.

Może zapytacie – w jaki sposób okazać wdzięczność? Cóż, najprościej jest powiedzieć dziękuję, obdarzyć uśmiechem, pomóc osobie która nam pomogła. Można też przygotować upominek czy laurkę, napisać miłe słowo, ale na pewno najpiękniejszym podziękowaniem jest

MODLITWA!

Sam Pan Jezus często dziękował swojemu Ojcu w modlitwie. Pewnego dnia zwrócił uwagę na to, że należy być wdzięcznym. Kiedy uzdrowił 10 trędowatych, a wrócił tylko jeden, by Mu podziękować, zasmucił się i zapytał „czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzież jest dziesięciu?” (Łk 17, 17)

Pomyśl! Ile razy w ciągu ostatniego miesiąca: – zdarzyło ci się dziękować Panu Bogu za dary, których zliczyć nie potrafimy? – Ile razy pomodliłeś się za rodziców i podziękowałeś im za to, co dla ciebie robią? Za ich codzienną pracę i troskę, za zmęczone ręce, oczy i serce, za nieprzespane noce i różne zmartwienia, które starają się rozwiązywać dla twojego dobra.

Wypada również podziękować swym braciom, siostram, dziadkom i nauczycielom. Pamiętaj! – dzieci, które potrafią okazać wdzięczność pozostają na długo w sercach innych ludzi. Kiedyś pewien chłopiec podarował swój stary rower młodszemu bratu. Jaki ten maluch był zachwycony. Uwielbiał jazdę na rowerze i wcale nie przeszkadzało mu, że rower nie był już nowy.

Dziękczynienie:

Panie Boże, minął rok,
w którym byłeś w nas i z nami.
pochylałeś się nad szczytami
i nad książkami
błogostawiłeś w każdej chwili,
wciąż na nowo.
Dobry Boże - za zdrowie,
które nam dałeś,
za to, że nas strzegłeś
i od zła zachowałeś,
za talenty i zdolności,
za mądrych rodziców,
nauczycieli, wychowawców,
śpiewamy Tobie pieśń wdzięczności.

Gotowość na przyjście Pana

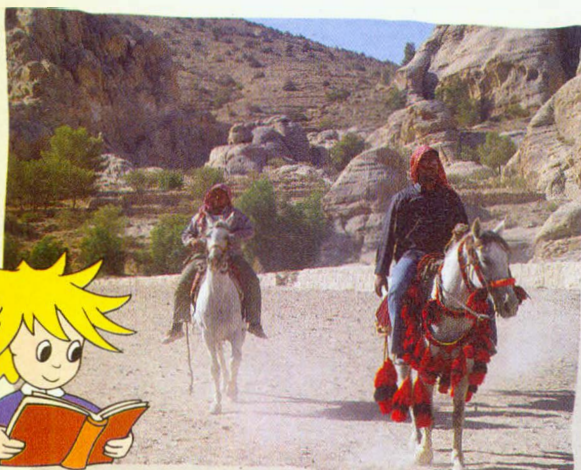
(Łk 12,35-40)

Witaj, to ja Łukasz!

Jak ten czas nieubłaganie płynie. Jakże szybko zmieniają się pory roku. Kiedy rozpoczął się ten rok szkolny, liście żółkły na drzewach. Potem przykrył je śnieg, później słońko roztopiło to wszystko, co przez zimę zostało zmrożone, a teraz? Teraz znów kwiaty zakwitły. Wiesz, wszystko ma swój czas. Pisząc historię Chrystusa chciałem, aby nie tylko Teofil, ale i wszyscy, którzy będą czytali Ewangelię, pomyśleli sobie, że jest czas pracy tu na ziemi, ale także później nadejdzie czas odpłaty za to wszystko, co tu na ziemi uczyniliśmy.

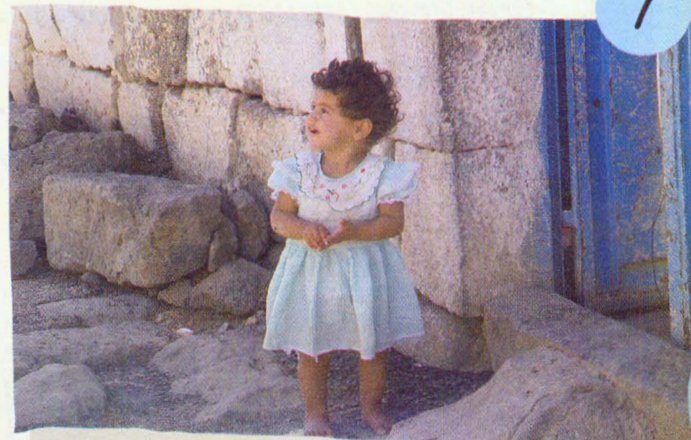
Wiesz, kiedyś Jezus zachęcał słuchaczy, aby ich biodra były przepasane i aby mieli zapalone pochodnie. Jak usłyszałem te słowa Chrystusa, to wyobraziłem sobie wędrowca, który wyrusza w drogę. Musisz wiedzieć, że każdy, kto wyrusza w drogę, to musi się do tego odpowiednio przygotować. Podróżnik zakłada suknię – szatę, a potem zakłada pas

podtrzymujący suknię, tak aby można było wygodnie podróżować, ale też, by mieć swobodę ruchu, kiedy przyjdzie się bronić przed dzikimi zwierzętami. Taki pas na biodrach, zakładają ludzie na bliskim wschodzie, kiedy wyruszają

Arabowie czekający na spotkanie (Petra) fot. ks. Piotr Labuda

do pracy w polu, a nawet kiedy stają do wojny. Zakładają pas po to, aby móc wykonywać dobrze i szybko różne zadania. Wiesz, Jezus również nas zachęca, abyśmy mieli przepasane biodra.

Dziecko czeka na powrót rodziców do domu: Bosra – Syria fot. ks. Piotr Labuda

To znaczy, abyśmy byli zawsze gotowi do pracy i do wyruszenia w drogę. To ciekawe – każdy z nas, ma tu na ziemi pracować. Oczywiście, każdy ma inne zadania, inne prace do wykonania, ale każdy, będzie musiał kiedyś odejść od tych prac, by udać się w drogę na spotkanie z Chrystusem. Jezus zachęca nas, abyśmy byli gotowi na to spotkanie. Dlatego napisałem Teofilowi, że mamy być gotowi. Mamy mieć zapalone pochodnie – to znaczy, mamy żyć dobrze, uczciwie, tak jak się żyje w jasny dzień. I to obojętnie, kiedy przyjdzie po nas Chrystus – my mamy być przygotowani na JEGO przyjście.

Tak jak żołnierze – cztery straże – trzymają wartę przez całą noc, aby nikt ich nie zaskoczył, tak nasze życie, powinno być takim nieustannym pełnieniem straży, to znaczy że ma być czuwaniem. Dlatego napisałem Teofilowi, że nie jest ważne, o której porze dnia, czy nocy przyjdzie po nas Chrystus, ważne jest, abyśmy byli gotowi na to spotkanie.

Niech więc będą przepasane nasze biodra: bądźmy gotowi do pracy, ale i na spotkanie z Chrystusem. Bądź też gotów poznawać Chrystusa, abys gdy przyjdzie, mógł GO bez trudu rozpoznać.

A ja będę Ci o NIM pisał. Ty będziesz o NIM czytał i tak będziemy wspólnie GO poznawali, będziemy wspólnie na NIEGO czekali.

Twój Łukasz

Ofiara Melchizedeka

W Boże Ciało będziemy uroczysto świętować obecność Jezusa wśród nas w Eucharystii czyli pod postaciami Chleba i Wina. Podczas Mszy Świętej w ten dzień kantor wyśpiewa słowa psalmu przyrównujące Jezusa do Melchizedeka. Dlaczego Pismo Święte czyni to porównanie? Kim był tajemniczy Melchizedek?

O wiemy bardzo niewiele. Był pogańskim kaptanem

i miasta pokoju, czyli Jerozolimy w kraju

Kanaan. Żył w czasach

. Obydwaj spotkali się

tylko raz, gdy

wracał do

po zwycięskiej walce z wojskami Kedorlaomera.

Mezopotamscy pokonali armie

ziemi

Kanaan i porwali m.in. Lotą, bratanką z jego

rodziną. Wtedy, skromny z niewielką

liczbą

pospieszył na pomoc Lotowi i dzięki

pomocy pokonał Kedorlaomera.

Mezopotamii uwolnił jeńców zabranych z Kannanu.

Zwycięzców hojnie obdarowywali bogactwami

też ofiarował największy według niego

skarb - zwyczajny

. Skarby te oznaczały

życie i trud

oraz owoce ich pracy.

widząc niezwykle zwycięstwo

ofiarował je jednemu

W ofierze z wyznał, że jego życie należy

do

. Patriarcha

zaś przyjął ten dar,

jakim było dziękczynienie z największą

radością.

Melchizedek

Bóg

Abraham

król

dom

żołnierze

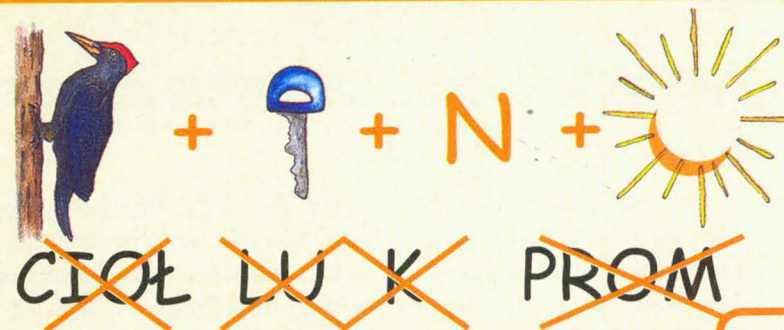
pasterz

chleb i wino

Ofiara Melchizedeka była zapowiedzią ofiary Pana Jezusa. Jeśli rozwiążesz rebus dowiesz się co oznacza słowo eucharystia.

REBUS

1

NIEDZIELA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO, 4 CZERWCA J 20, 19-23

Z Ewangelii św. Jana, rozdział 20, wersety od 19. do 23.

A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: *Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.*

NIEDZIELA TRÓJCY PRZENAJSWIĘTSZEJ, 11 CZERWCA Mt 28, 16-20

Z Ewangelii św. Mateusza, rozdział 28, wersety od 16. do 20.

Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami:
Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

XI NIEDZIELA ZWYKŁA, 18 CZERWCA Mk 4, 26-34

Z Ewangelii św. Marka, rozdział 4, wersety od 26. do 34.

Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarno gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od jarzyn...

XII NIEDZIELA ZWYKŁA, 25 CZERWCA Mk 4, 35-41

Z Ewangelii św. Jana, rozdział 4, wersety od 35. do 41.

On wstał, rozkazał wichrowi i rzekł do jeziora: Milcz, ucisz się! Wicher się uspokoił i nastąpiła głęboka cisza. Wtedy rzekł do nich: Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże wam brak wiary? Oni zlekli się bardzo i mówili jeden do drugiego: Kim właściwie On jest, że nawet wicher i jezioro są Mu posłuszne?

ODPOWIEDZI NA PYTANIA KONKURSOWE Z NR 4/2006

1. ŻOŁNIERZE BICZOWALI I CIERNIEM UKORONOWALI PANA JEZUSA NA WEWNĘTRZNYM DZIEDZIŃCU ZWANYM **PRETORIUM**.
2. DO PUSTEGO GROBU JAKO PIERWSZY Z UCZNIÓW WSZEDŁ **PIOTR**.
3. APOSTOŁOWIE NAZYWALI TOMASZA - **DIDYMOS**.

NAGRODĘ OTRZYMUJE:
KASIA MŁODOWSKA
Z RADOMIA

Nagrody ufundowało wydawnictwo
PASTERZ z Wrocławia
WWW.PASTERZ.PL

PYTANIA KONKURSOWE

WŚRÓD CZYTELNIKÓW, KTÓRZY NADEŚLĄ PRAWIDŁOWE ODPOWIEDZI ROZŁOSUJEMY AKTACYJNE NAGRODY UFUNDOWANE PRZEZ „MULTIMEDIA CHRZEŚCIJAŃSKIE” Z WROCŁAWIA

1. KOGO OBAWIALI SIĘ UCZNIOWIE PANA JEZUSA?
2. GDZIE UCZNIOWIE OTRZYMALI OD PANA JEZUSA NAKAZ NAUCZANIA WSZYSTKICH NARODÓW?
3. GDZIE PAN JEZUS SPAŁ W CZASIE BURZY?

1. Uczniowie Pana Jezusa obawiali się _____.

2. Uczniowie otrzymali od Pana Jezusa nakaz nauczania wszystkich narodów w _____ na _____.

3. Pan Jezus spał w czasie burzy w _____.

Imię i nazwisko

Adres

□
□
□
□

Kochany Panie Jezu!

W czasie swej ziemskiej wędrówki nauczałeś, aby pozwolono dzieciom przychodzić do Ciebie. Pragnę Ci bardzo gorąco podziękować za moich rodziców, nauczycieli i katechetów, którzy pomagają mi poznawać Ciebie i jeszcze bardziej Cię kochać.

Pomóż mi, abym swoim postępowaniem sprawiał im wiele radości, a także bym umiał okazać im szacunek i wdzięczność na jaki zasługują.

Skowronek

– śpiewający budzik

Wszystkie ptaki śpiewają pięknie, ale szczególne miejsce w tym ptasim chórze zajmują słowik i skowronek. O ile śpiew słowika możemy usłyszeć późnym popołudniem czy nawet wieczorem, to skowronek podrywa nas swoim śpiewem do życia skoro świt.

Czy wiesz że...

Skowronek jest skromnie ubarwionym szarobrunatnym ptaszkiem, którego wielkość nie przekracza 20 cm. Jest więc tylko nieco większy od popularnego wróbelka. Od innych ptaków odróżnia go niewielki czubek na głowie.

Skowronki dzięki swojemu donośnemu śpiewowi, który przez całą wiosnę i lato rozbrzmiewa nad naszymi polami i łąkami, są bardzo znanymi i lubianymi ptakami.

Skowronki to ptaki wędrowne. Do ciepłych krajów odlatują w październiku lub listopadzie zaś powracają bardzo wcześnie, bo już nawet w połowie lutego.

W przeciwieństwie do innych ptaków **Skowronek** swoje gniazdo wije nie na drzewie, ale na ziemi. Wygrzebuje mały dołek wśród niskiej roślinności, a następnie wyściela go żdźbłami trawy. **Skowronki** składają od 3 do 5 jajeczek, które są szare lub oliwkowe, często z jaśniejszymi plamkami. Jajka wysiaduje tylko samiczka, ale potomstwo karmione jest przez obydwój rodziców.

Mamy nadzieję, że po zapoznaniu z tymi informacjami nie dziwicie się już dlaczego nasz **Dziecięcy Festiwal** nazwaliśmy **SKOWRONECZEK**.

Chcemy, abyście jak najwcześniej - od najmłodszych lat - wychwalali Pana Boga i sprawiali swoim rodzicom radość pięknym śpiewem.

Zapraszamy do zabawy

Połącz poszczególne elementy tak by powstały odpowiednie nutki: cała nuta, półnuta, ćwierćnuta, ósemka, szesnastka i klucz wiolinowy

następnie zapisz je na pięciolinii

Gdy pojawią się trudności poproś rodziców lub starsze rodzeństwo.

MINI SŁOWNICZEK MUZYCZNY

Nuta – z łacińskiego znak graficzny określający wysokość dźwięku i wartość rytmiczną. Aby je zapisać potrzebna jest **pięciolinia**, na której zaznaczamy ich wysokość i wartość. Każda pięciolinia rozpoczyna się znakiem graficznym, który nazywamy **kluczem**.

cała nuta

półnuta

ćwierćnuta

ósemka

szesnastka

klucz
wiolinowypięciolinia, na której zapisujemy
wysokość i wartość nut

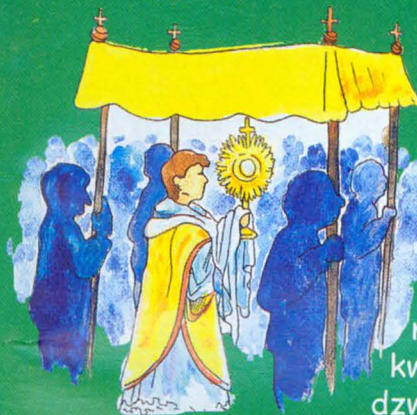
Boże Ciało

dawniej i dziś

Boże Ciało to wielkie święto Eucharystii, czyli Ciała i Krwi Chrystusa. Zostało ono ustanowione w połowie XIII wieku przez papieża Urbana IV.

W Polsce obchody Bożego Ciała wprowadzono w 1320 roku, początkowo tylko w Krakowie, dopiero później przejęły je inne diecezje. W naszym kraju święto to obchodzone jest zawsze w czwartek.

Najważniejszym momentem obchodów Bożego Ciała jest uroczysta Msza Święta i procesja, która z kościoła wychodzi do czterech ołtarzy. Ołtarze te usytuowane są w różnych częściach miasta i wsi, pięknie przybrane kwiatami, gałęziami drzew i krzewów. Przy każdym ołtarzu odczytywany jest wybrany fragment Ewangelii.

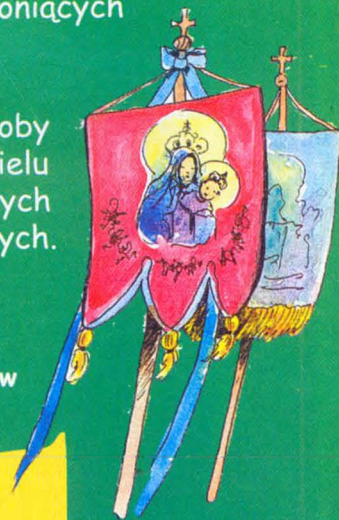
Od dawien dawna procesje były bardzo barwne i uroczyste. Prowadzone są przez kapłana niosącego Chrystusa w monstrancji. Na przedzie często idą strażacy w galowych mundurach, orkiestra, ministranci oraz inne grupy działające przy parafii. Oczywiście nigdy nie brakuje dziewczynek sypiących kwiaty i chłopców dzwoniących dzwoneczkami.

Uczestnicy procesji, a zwłaszcza osoby niosące chorągwie i feretrony w wielu rejonach Polski występują w tradycyjnych strojach ludowych.

UWAGA!
UWAGA!

Może dziewczynki sypiące kwiatki skorzystają z naszej propozycji i w czasie sypania kwiatków będą chwalić Pana Jezusa słowami krótkiego wierszyka:

Chóry aniołów
Tobie, Panie Jezu,
hołd składają
A małe dzieci,
z pól i lasów,
kwiatuszki rzucają.
Święty, święty, święty
Pan Bóg zastępów.

Św. Antoni Padewski

Antoni Padewski urodził się około 1195 roku, w Lizbonie. Na chrzcie świętym otrzymał imię Ferdynand. O jego dzieciństwie niestety nic nie wiemy. Pomiedzy 15. a 20. rokiem życia wstąpił do zakonu Augustianów, gdzie w roku 1219 otrzymał święcenia kapłańskie. Poruszony śmiercią pięciu męczenników franciszkańskich, zamordowanych w Maroku w roku 1220, postanowił przenieść się do tego zakonu oraz poświęcić się pracy misyjnej. Wówczas zmienił swoje imię chrzestne Ferdynand na zakonne Antoni. Wyjechał wprawdzie do Afryki, ale wkrótce zachorował i musiał powrócić do Europy. W 1221 roku Antoni spotkał się w Asyżu ze Świętym Franciszkiem i z polecenia przełożonych pozostał we Włoszech. Przebywając w klasztorze, wykorzystał czas na pogłębienie życia religijnego i studiowanie Pisma Świętego. Wygłaszane kazania przyniosły mu ogromną sławę. Tak wielu ludzi słuchało jego nauk, że często przemawiał na placach, gdyż kościoły nie mogły pomieścić rzeszy wiernych. Jego gorliwość i zdolności wysoko cenili papież Grzegorz IX, który polecił Antoniemu głoszenie nauk dla pielgrzymów przybywających do Rzymu. Święty zmarł w wieku 36 lat, 13 czerwca 1231 roku i został pochowany w kościele Matki Bożej w Padwie.

W ciągu roku przy jego grobie zdarzyło się wiele cudów, uzdrowień, a nawet wskrzeszenia zmarłych. Papież Grzegorz IX dwa lata po jego śmierci zaliczył go w poczet świętych. Kult św. Antoniego rozszerzał się bardzo szybko i stał się jednym z najbar dziej znanych świętych. Czczony jest jako patron pomagający odnaleźć rzeczy zagubione.

Na pytania dzieci odpowiada:
brat Tadeusz Ruciński

Redaktor naczelny miesięcznika „Anioł Stróż” oraz autor wielu wierszy, piosenek i opowiadań dla dzieci.

Kto pyta nie błądzi

Agnieszka
Dlaczego Jana Pawła II nie ogłoszono świętym?

B. Tadeusz

Świętym to on był już, kiedy żył między nami – takim świętym do naśladowania, do widzenia w nim podobieństwa Bożego. A jeśli teraz jest bliżej Boga, to wciąż czekamy, kiedy stamtąd przyjdzie odpowiedź, czy Pan Bóg sobie życzy, by był on już ogłoszony tym, kto nam tam pomaga swoimi modlitwami. A taką odpowiedzią są sprażone cuda, które się wydarzyły, gdy proszono

Jana Pawła II, by tam u Boga prosił za nami. O cudach już się mówi, ale trzeba je sprawdzić, opisać, rozsądzić, wciąż czekając na odpowiedź z nieba.

Agnieszka
Ile razy trzeba odprawiać dziewięć pierwszych piątków miesiąca?

B. Tadeusz:

Każdy pierwszy piątek miesiąca jest dniem, kiedy powinniśmy po spowiedzi przyjąć Pana Jezusa przepraszając Go za grzechy swoje i innych. A te 9 pierwszych piątków to nie jakaś „przepustka” do nieba, tylko spełnienie prośby Pana Jezusa o tę, jakby najmniejszą cząstkę tych piątków, których potem nie trzeba będzie już liczyć...

Zachęcamy Was do nadsyłania pytań do księży, którzy bardzo chętnie odpowiadają na nie; możecie też do nich dołączyć swoje zdjęcia.

W kolejnych miesiącach na Wasze pytania będą odpowiadać: ojciec Piotr Dettlaff z Radia Maryja i TV Trwam, ks. Marek Dziewiecki, ks. Grzegorz Rzeźwicki oraz inni księża.

Zespół Promyczki i przyjaciele

1 czerwca 1996 roku Rabka otrzymała, nadany przez Kapitułę Orderu Uśmiechu, UNESCO i Wojewodę Nowosądeckiego, tytuł „Miasto Dzieci Świata”.

Od 2001 roku redakcja „Promyczka Dobra” wspólnie z Miejskim Ośrodkiem Kultury w Rabce Zdroju organizuje w tym mieście Promyczkowy Dzień Dziecka. Oprócz atrakcji Parku Rozrywki RABKOLAND i koncertów zespołów dziecięcych, na dzieci czeka wiele niespodzianek: konkursy, zabawy, loteria fantowa, spotkania z artystami, poetami i pisarzami dla dzieci. Nie brakuje też wspólnej, radosnej i ufnej modlitwy. A wszystko to w amfiteatrze – pod gołym niebem. Jak dotąd pogoda dopisywała. Na wszelki wypadek podajemy jednak słowa piosenki, która pomoże nam odpędzić deszczowe chmury.

Idzie dysc

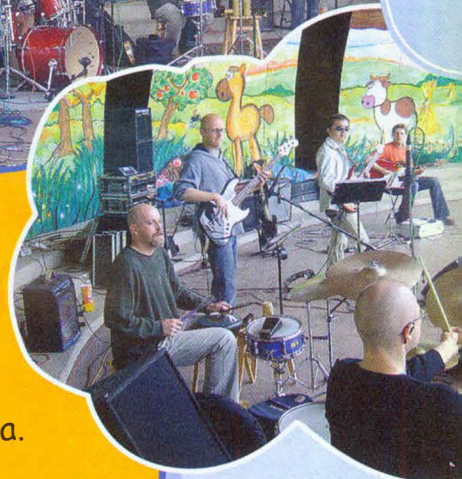
Muzyka i słowa: autor nieznany

Idzie dysc, idzie dysc, idzie sikawica.
Uleje, usiece, uleje, usiece,
Uleje, usiece Janickowe lica. /2x

Nie lyj dyscu nie lyj, bo cie tu nie ceba.
Łobejdź góry lasy, łobejdź góry lasy,
Łobejdź góry lasy, zawróć się do nieba. /2x

Leje dysc, leje dysc i we dnie, i w nocy
Uleje, usiece, uleje, usiece
Uleje, usiece Janickowe łocy. /2x

Ta piosenka również znalazła się na płycie Promyczków „Ulubione piosenki Jana Pawła II”. Płytę można zamówić w redakcji tel.: 018 443 44 00

W ubiegłym roku dla dzieci w dniu ich święta w Rabce-Zdroju grali tak znąkomici muzycy jak Joachim Mencil z Krakowa, Jacek Królik – gitarzysta zespołu Brathanki, Arek Skolik – długoletni perkusista St. Sojki, Mateusz Cudzych, Witek Góral, Radek Kuliś i Leszek Langer.

Dziecięcy Festiwal

W tym roku

Ogólnopolski Dziecięcy Festiwal

SKOWRONECZEK

organizowany przez naszą redakcję
w dniach od 16 do 18 czerwca

zostanie ubogacony warsztatami muzycznymi
prowadzonymi pod kierunkiem Lidii Marynian
- Prorektora Akademii Muzycznej w Krakowie.

Serdecznie zapraszamy na Koncert laureatów,
który odbędzie się 18 czerwca o godz. 15.00
w Parku Strzeleckim w Nowym Sączu.

Wszystkich, którzy będą wypoczywali po Uroczystości Bożego Ciała
w górach, w okolicach Rabki-Zdroju razem z organizatorami
zapraszamy na

XXX KARPACKI FESTIWAL DZIECIĘCYCH ZESPOŁÓW REGIONALNYCH

Festiwal będzie się odbywał w dniach
od 17 do 18 czerwca 2006 roku.

Organizatorzy Festiwalu: • Miejski Ośrodek Kultury
w Rabce-Zdroju • Małopolskie Centrum Kultury „Sokół” w Nowym Sączu

Echo Dzieciom

Czerwiec 2006

KONKURS

Zapach monety

Jest już południe. Dziewczynka o imieniu Nuara zakończyła pracę na targu. Była głodna. Przechodząc obok stoiska, przy którym sprzedawczynie smażyła szaszłyki, nie mogła oprzeć się wspaniałemu zapachowi pieczonego mięsa. Zapagnęła kupić sobie jeden lub dwa do zjedzenia, ale nie miała w kieszeni wystarczająco dużo pieniędzy.

Wpadła na pomysł! Szybko pobiegła, by kupić kawałek chleba i wróciła z powrotem. Zatrzymała się przed grillem.

- Ile szaszłyków sobie życzysz? – zapytała ekspedientka.
- Żadnego... nie chcę nic kupić... – odpowiedziała Nuara.
- Więc uciekaj, niech nie tracę czasu!

Ale Nuara, nie słuchając co do niej mówiła kobieta, wzięła swój chleb i potrzymała go tuż nad szaszłykami. I tak po krótkim czasie chleb nasączył się tłuszczem i apetycznie pachniał.

Zadowolona dziewczynka zaczęła jeść go ze smakiem.

- Dziękuję, ślicznie pachnie! – wykrzyknęła z uśmiechem na ustach, zwracając się do kobiety.
- Zaczekaj, zaczekaj, jesteś złodziejką! Nie uciekniesz mi! Musisz mi za to zapłacić.
- Zapłacić? Nie zjadłam ani jednego szaszłyka, delektuję się tylko ich zapachem...

– Idziemy do sędziego! – krzyczała kobieta.

Sędzia kazał dziewczynce wyciągnąć 1 euro, wziął je do ręki i machnął kobiecie kilkakrotnie monetą przed nosem. Następnie rzekł:

- Rozstrzygam kwestię: Nuara czuła zapach waszych szaszłyków, a wy poczuliście zapach jej pieniędzy. Sprawę uważam za zamkniętą.

Opowiadanie z Magherb

Rowery – TAXI

Kisangani jest drugim co do wielkości miastem w Republice Demokratycznej Konga. Jest znane z rowerów – taxi, które służą do przewożenia odświętnie ubranych pań, osób udających się na targ, do szkoły, na uniwersytet, chorych do szpitala, żołnierzy, a także worków wypełnionych ryżem, węglem, maniakiem itp. Każdy rower ma flagę z wypisanym na niej hasłem oraz wyróżnia się spośród innych oryginalną dekoracją wykonaną z kwiatów, świec, lustreczek, dzwoneczków. Każdy musi być wyposażony w poduszkę na siodło.

Rower jest bardzo praktyczny, np. można nim przemierzyć 100 km z pięcioma kanistrami palmowego oleju (po 20 l każdy), a w drodze powrotnej przywieźć mydło, odzież oraz transportować pracowników z kopalni złota i diamentów. Właściciele tych kopalń używają także małych rowerzystów do celów komercyjnych. W zamian za reklamę, jaką im robią ci chłopcy, rozprowadzając różne materiały, otrzymują pieniądze oraz koszulki.

Politycy natomiast, począwszy od czasów dyktatora Mobutu, który rozdawał rowery członkom własnej partii, proszą rowerzystów o eskortę dla przemierzających się samochodami państwowych dostojników.

Zdarza się, że ze względu na młody wiek rowerzysty wieziony ciężar przeważa i chłopiec upadnie wraz z pasażerem lub towarem. W konsekwencji podnoszenia zbyt wielkich ciężarów niekiedy rowerzyści cierpią na różne schorzenia.

Drogi Czytelniku! Jeśli kiedyś przyjedziesz do Kisangani, nie przejmuj się, gdy nie znajdziesz luksusowego środka transportu, jakim jest samochód, będzie tam zawsze na ciebie czekał rower – taxi.

José Arieria

Z MARIA TERESA

cz. 11

Kochane Dzieci!
W bieżącym numerze opowiem Wam, czym zajmują się siostry klawerianki, duchowe córki bł. Marii Teresy. Głównym zadaniem zgromadzenia jest animacja misyjna, czyli budzenie coraz większego zainteresowania misjami i zakorzenianie go we wszystkich sercach: dzieci, młodzieży i dorosłych. Bardzo ważne jest świadectwo życia ewangelicznego, modlitwa oraz praca dla misji.

Siostry klawerianki budzą świadomość misyjną poprzez:

- prowadzenie korespondencji z misjonarzami i dobroczyńcami misji
- redagowanie czasopism misyjnych w różnych językach
- tworzenie grup misyjnych
- głoszenie prelekcji i katechez misyjnych

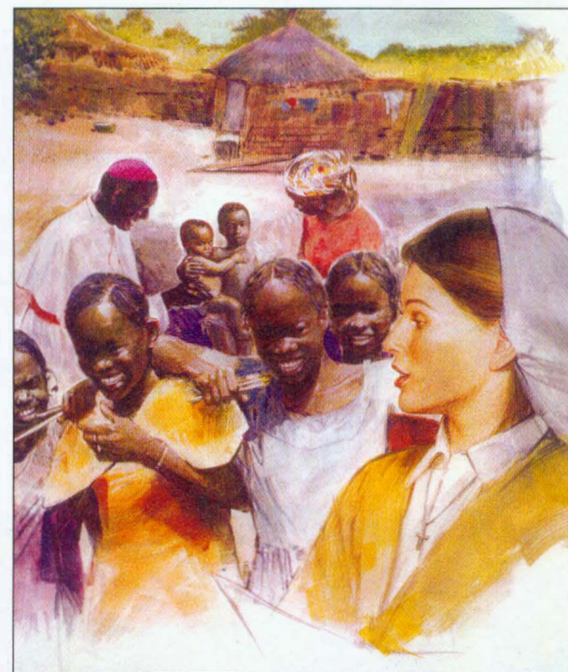
„Najważniejszą rzeczą jest troska o zbawienie dusz ludzkich” – oto motto naszego zgromadzenia.

Błogosławiona Maria Teresa zwróciła się pod koniec roku szkolnego do dzieci mieszkających w internacie z następującym wyzwaniem, które jest aktualne również dziś:

„Bądźcie apostołami! Kiedy powrócicie do Waszych domów, wtedy właśnie jest odpowiedni moment, by przysłużyć się misjom w Afryce. Pokażcie „Echo z Afryki” Waszym rodzicom, Waszym siostram i braciom, Waszym przyjaciołom. Poproście, by je przeczytali i zapnumerowali. Nie mówię Wam więcej, drogie dzieci. Bezuzyteczne jest bowiem nauczanie apostołów, jak mają chodzić. Miłość sprawia, że nie tylko chodzą, ale potrafią także biec” (1900 r.).

Weźcie je sobie głęboko do serca!

Koniec

KONKURS

Kochane Dzieci!

W jedenastu kolejnych numerach „Echa dzieciom” ukazywała się historia Maryni, która poświęciła całe swe życie służbie Kościołowi misyjnemu i przed 30 laty została ogłoszona Patronką Współpracy Misyjnej Kościoła w Polsce. Pragniemy zaprosić Was, kochane Dzieci, do wzięcia udziału w KONKURSIE nt.: **W jaki sposób Marynia została sławną?**

Zasady konkursu w dwóch kategoriach: literackiej oraz plastycznej.

Kategoria literacka:

1. Przyjmowane są prace w formie: opowiadania, listu lub wywiadu
2. Rozmiary prac: maximum 1 strona formatu A4

Kategoria plastyczna

1. Przyjmowane są prace wykonane dowolną techniką

Termin nadsyłania prac do 15 sierpnia 2006 r. Wśród najlepszych zostaną rozlosowane nagrody. Będzie to sponsorowany przez siostry klawerianki wyjazd dla 5 osób do Lipnicy Murowanej (k. Bochni). Pielgrzymka do rodzinnej miejscowości bł. Marii Teresy odbędzie się we wrześniu. Można tam będzie zobaczyć kościół, kapliczkę, przy której modliła się bł. Maria Teresa, dworek, w którym mieszkała wraz z całą swoją rodziną oraz wystawę obrazującą jej twórczość i pracę dla misji.

Życzymy owocnej pracy!

Jakie są afrykańskie dzieci?

cz. 1

Codziennie rano po Mszy św., wracając z kościoła do naszego domu, słyszę nieustanne pozdrowienie dzieci: *Bonjour, ma soeur* (dzień dobry, siostrzo)! Moja broda, choć niedługa, to powinna im wyraźnie wskazywać, że nigdy nie nosiłem żeńskiego habitu. Z kolei ich pozdrowienie mówi mi o nich dużo. Są to te dzieci, które mają „więcej szczęścia”, które chodzą do katolickiej szkoły prowadzonej przez francuskie Zgromadzenie Sióstr św. Pawła z Chartres.

Jacy w ogóle są na Czarnym Łądzie, w samym sercu Afryki, ci „najmniejsi, którzy wejdą do Królestwa niebieskiego?”.

Jak „Murzynek Bambo”, mają czarną skórę, czarne oczy, czarne włosy, jasne dłonie i stopy i niezwykle białe zęby. Śmieją się i płaczą jak wszystkie dzieci, tak zwyczajnie. Ale jest coś co je różni od maluchów w Polsce. Tutaj dziecko zanim nauczy się chodzić, najpierw uczy się tańczyć. Jak? Zwyczajnie. Mały noszony jest przez mamę lub nieco starszą siostrę na plecach, przywiązany chustą. W ten sposób dziecko nie jest pozostawione samo sobie, gdy mama pracuje w polu, niesie na głowie 20 litrów wody, przygotowuje posiłek, modli się albo tańczy, ono w tym wszystkim

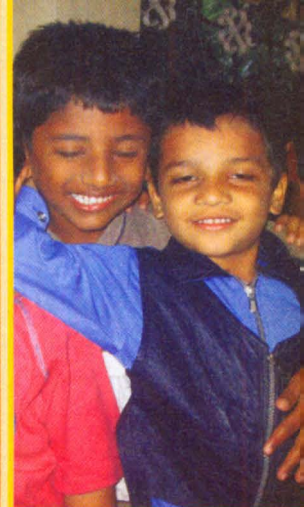
uczestniczy nawet wtedy, gdy śpi. Pierwszą czynnością, jakiej może się najpierw nauczyć od mamy jest taniec. Potem, gdy tylko stanie na nogi i usłyszy znajome rytmy, zaczyna się wdzięcznie kołysać i klaskać. Stąd częstym widokiem na Mszy św. jest tańczący brzdąc.

cdn.

o. Krzysztof Ferenc CSSp

Bangassou, Republika Środkowoafrykańska, Afryka

L
i
s
t
y
z
m
i
s
j
i

Indie, fot. SSPC

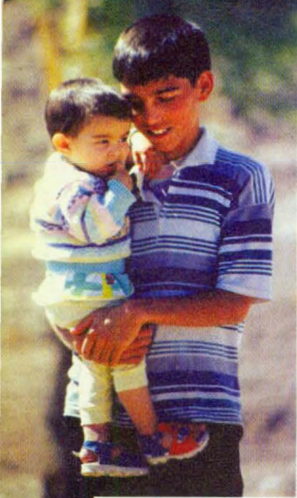
Modlimy się z Ojcem Świętym

MAJ

Modlmy się, aby duszpaste-rze i wierni chrześcijańscy uznawali dialog międzyreligijny i inkulturację Ewangelii za codzienną służbę sprawie ewangelizacji narodów.

Młodzi Przyjaciele misji!

Napiszcie o tym, co robicie dla misji. Podzielcie się swoimi doświadczeniami, opiszcie ważne wydarzenia i spotkania. Pamiętajcie, że zawsze są mile widziane zdjęcia i rysunki.

Iran, fot. archiwum

PRZESKAKIWANKA

Przeskakując tę samą liczbę liter – zgodnie z ruchem wskazówek zegara – odczytasz rozwiązanie.

opracowała
s. Jolanta Adamik SSPC

Rozwiązania prosimy
wysłać pod adres:

Rozwiązanie z nr 4/2006 brzmi: **Spotkałem Jezusa**. Nagrody wylosowali: Jacek z Fastiv (Ukraina), Tymoteusz z Jaworzna, Agnieszka z Podegrodzia, Katarzyna z Janowa Lubelskiego, Alicja z Jedlicza, oraz Dagmara z Komorowa. *Gratulujemy wygranej!*

„Echo dzieciom”
Siostry Misjonarki
św. Piotra Klawera
ul. Warszawska 12
05-807 Podkowa Leśna

Ludźmierz

Zapraszamy do Ludźmierza na pokonkursową wystawę pt. „Tajemnice różańcowe”. Uroczystego otwarcia w 25. rocznicę zamachu na Jana Pawła II, 13 maja b.r. dokonają ks. prałat Tadeusz Juchas. Uroczystość uświetni zespół „Promyczki”, śpiewając ulubione piosenki papieża.

Skaryszew

Festiwal Piosenki Religijnej w Skaryszewie koło Radomia był okazją do wspólnego spotkania naszej redakcji i programu TVP1 ZIARNO z pięknie śpiewającymi dziećmi.

Nagrodę główną Grand Prix zdobyła 12-letnia Ola z Białorusi.

Dzieciom dużo radości sprawili „Śpiewający biskup od dzieci” – ks. biskup Antoni Długosz z Częstochowy

i „Babcia z Ziarna” – Katarzyna Łaniewska.

Ważne dni!

Czerwiec 2006

- 1 Dzień Dziecka
- 4 Ur. Zesłania Ducha Świętego
- 11 Ur. Najśw. Trójcy
- 15 Ur. Bożego Ciała
- 23 Ur. Najśw. Serca Pana Jezusa
- 24 Ur. Narodzenia św. Jana Chrzciela
- 29 Ur. świętych Piotra i Pawła

Konkurs plastyczny!

„Moja miejscowość za 10 lat”

Nasza redakcja została poproszona o patronat nad konkursem plastycznym dla dzieci „Moja miejscowość za 10 lat”. Konkurs zorganizowany przez Biuro Poselskie Arkadiusza Mularczyka spotkał się z dużym zainteresowaniem, a jak widać, propozycje dzieci dotyczące przyszłości są bardzo interesujące.

Zapraszamy
wszystkie dzieci
do udziału
w konkursie!

Radosław Kostecki, kl. II,
Zespół Szkół w Chelmcu

Marzena Gubała, kl. I, Zespół Szkoły Podstawowej
i Gimnazjum w Skrzypnej

Katarzyna Homoncik, kl. II,
SP nr 2 w Kamionce Wielkiej

Joanna Matuszak, kl. II,
SP nr 2 w Kamionce Wielkiej

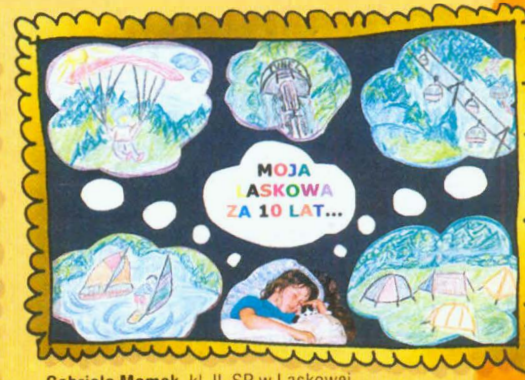
Anna Kois, kl. III, SP w Ratulowie

Szymon Tajak, kl. I, Zespół Szkolno-Przedszkolny
w Strzeszynie

Paweł Czech, kl. III, Zespół Szkolno-Przedszkolny w Libuszy

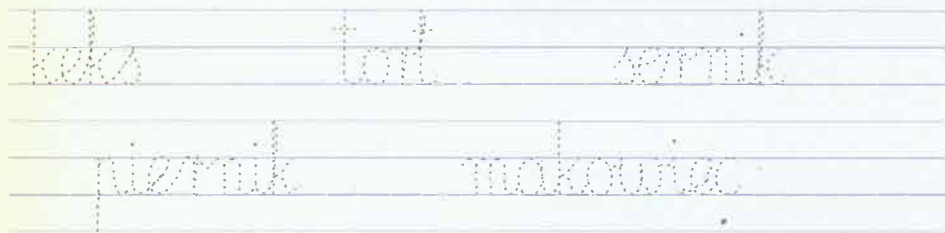

Gabriela Mamak, kl. II, SP w Laskowej

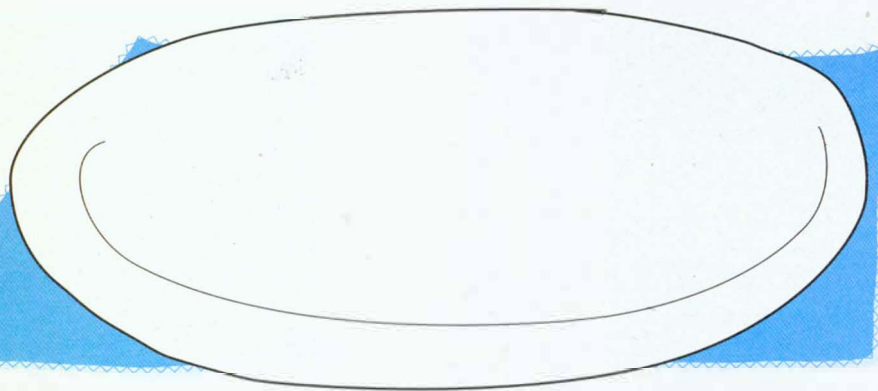
Opracowanie: Renata Holota, Ewa Kulig z Katolickiej Szkoły Podstawowej w Nowym Sączu.

Kurs ładnego pisania

- 1.** Połącz kropki, a dowiesz się, jakie ciasta upiekła mama.

- 2.** Narysuj ciasto, które najbardziej lubisz.

- 3.** Baw się z rodzicami! Posłuchaj wierszyka pani Małgorzaty Strzałkowskiej i powtarzaj go coraz szybciej:

Czarny dzieciąt, z chęcią pień ciąt.

**KONKURS:
NAJPIĘKNIEJSZE
PISANKI**

NAGRODY
za najpiękniejsze
pisanki otrzymują:

Marysia Kurnaty
z Sarzyny

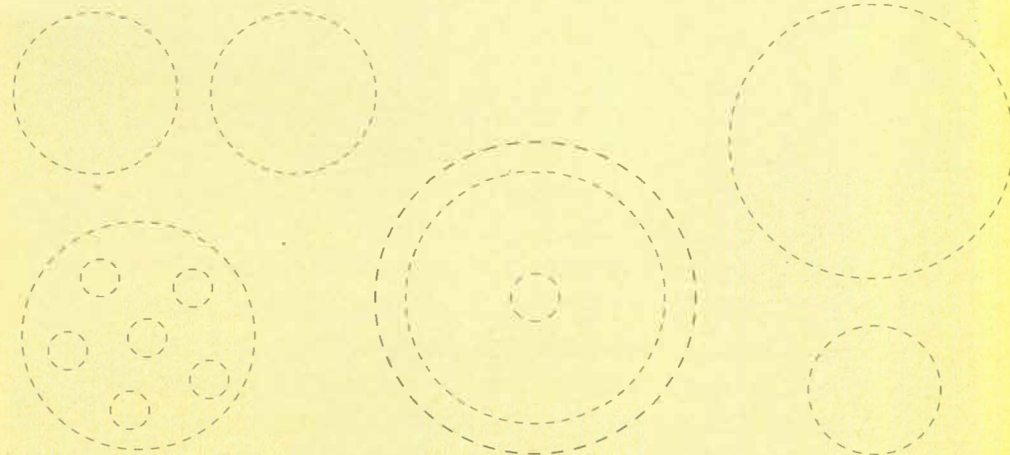
ORAZ
Mateusz Szczepaniak
z Morąga

GRATULUJEMY!

KONKURS DLA PIERWSZOKLASISTÓW

Wykorzystaj te kółka do narysowania: okularów, guzika od koszuli, koła od roweru, kolorowej piłki i słońca.

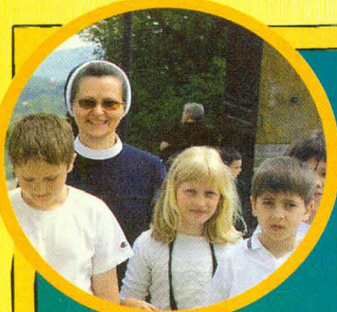
Jaki obrazek można jeszcze wykonać z kółek. Narysuj i przyślij do redakcji. Liczy się pomysł i estetyka wykonania.

Imię i nazwisko

Adres

KUPON KONKURSOWY 6/2006

Z pielgrzymką do Matki Bożej

Pan Jezus utajony w Najświętszym Sakramencie zaprasza dzieci klas drugich do Siebie, by po raz pierwszy przyjęły Go w Komunii Świętej. Jest to dla nich uroczysty dzień Pierwszej Komunii Świętej. Od tej chwili On sam będzie dla nich pokarmem. Aby uwielbić Pana Jezusa za dar Pierwszej Komunii Świętej wybraliśmy się w odwiedzin do Matki Bożej Kalwaryjskiej. W swoich sercach dzieci niosły gorącą miłość, wdzięczność i wiele prośb. Wiedziały, że Matka Boża czeka na nie w Kalwarii Zebrzydowskiej, dokąd wiele razy pielgrzymował Papież Jan Paweł II. Z radością spotkania, z nadzieją spełnienia wielu prośb weszły na plac przed bazyliką. To już tu, był początek powitania. Jakże wiele dzieci ubranych pięknie na biało z różnych stron naszej archidiecezji, przybyło do Kalwarii.

Każdy z nas zobaczył cudowny obraz Maryi, Jej zatroskane oczy i Dzieciątka Jezus, które błogostawi wszystkim pielgrzymom. Maryja jak dobra Matka słuchała śpiewu i bicia naszych serc. To Jej oddaliśmy wszystkie nasze prośby.

S. Sylwia

- Ja proszę, by Maryja uzdrowiła tych, którzy cierpią, a szczególnie moją siostrę Basię

- Prosiłem, by mama i tato zawsze żyli razem i by nie zabrakło im nigdy miłości.

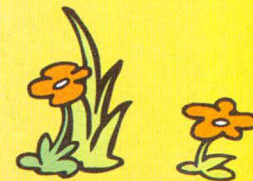
- Modliłem się, by wszystkie dzieci kochały Pana Jezusa całym sercem i przez całe życie.

Mogliśmy być także w Łagiewnikach, gdzie jest bazylika Pana Jezusa Miłosiernego. Cały dzień pielgrzymowania był bardzo radosny, pełen śpiewu i wrażeń, które pozostały w naszych sercach.

W drodze powrotnej byliśmy w Wadowicach, w rodzinnym domu naszego Papieża Jana Pawła II, za którym tak tęsknimy. Pamiętam jak bardzo kochał dzieci. Zobaczyłem tam wiele pamiątek, które przypominają jego osobę. Zachęcam was wszystkich, byście wybrali się do Wadowic.

Jeżeli chcecie zaprosić Promyczka do swojej szkoły lub klasy, napiszcie do nas lub zatelefonujcie. Czekamy!

Kolorowa procesja

Beata Kołodziej

Delikatne płatki kwiatów
fruwają dookoła.
Rozsypuje je ze śpiewem
czeredka wesola!
Ubrały się dziś dziewczynki
w stroje kolorowe,
każda z nich prześlicznym wiankiem
przystroiła głowę.

Wszystkim aż się oczy śmieją,
rumienią policzki,
kiedy sypią deszczem płatków
małe ogrodniczki!

Lecz dla kogo te piosenki
i kwiatów fontanny,
te ulice przystrojone,
ten pośpiech poranny
i płynąca rzeka ludzi
w odświętnych ubraniach?
Przed kim każdy z miłością
głowę dzisiaj skłania?

Przed Jezusem, który skryty
w bieluśkim Chlebie
wprost z kościoła przywędrował,
żeby spotkać ciebie!

Sercem cichym w czci przejęty

Leszek Aleksander Moczulski

Jesteś tutaj, tu i w niebie,
dajesz wszystko – życie, Siebie.
Wielki, wielki, a tak mały,
że oddajesz się nam cały.
Kto przyjmuje Cię, ten świadek
– Bogiem biały jest opłatek.
Nieobojętny, święty, święty,
sercem cichym w czci przyjęty.

Choć moja miłość mała

Leszek Aleksander Moczulski

Chcę zjednoczenia
tutaj jak w niebie,
bo, Panie Jezu,
ja kocham Ciebie.

Choć moja miłość
mała i krucha,
Ciebie miłuję
i Tobie ufam.

„Nie zabijaj...”

Co się zdarzyło Maćkowi i Oli?

Maciek bardzo lubił oglądać programy telewizyjne. Najchętniej nie wychodziłby z domu po powrocie ze szkoły. Rodzice nie byli z tego zadowoleni.

– Maćku, idziemy na spacer – proponował tata. To zdrowsze, niż siedzenie przed telewizorem.

– Tato, dotrzyjmy umowy! – protestował chłopiec. Za chwilę będzie bardzo ciekawy program o pelikanach, przyrodniczy. Zaznaczyliśmy go na zielono.

– Dobrze – ustępował tata. Ale zaraz po tych pelikanach wychodzimy i to na długó.

Umowa między tatą a Maćkiem polegała na tym, że obydwoj uzgadniali codziennie, jakie programy Maciek może oglą-

dać. Tato zaznaczał ich tytuły zielonym długopisem. Maciek skrupulatnie dotrzymywał warunków; aż Ola była z niego dumna, że można na nim polegać, jakby był dorosłym mężczyzną, a nie jedenastoletnim chłopcem.

Któregoś dnia po lekcjach zaczepił Maćka kolega z klasy, który mieszkał w sąsiednim bloku.

– Przyjdź do mnie po obiedzie, zobaczysz fajny film. Mój brat, Romek, wypożyczył kasetę video. Obiecał, że nam także pozwoli obejrzeć.

– Nie mogę, muszę opiekować się Olą.

– odpowiedział Maciek. Rodzice dziś wracają później.

– To weź Olę ze sobą – zaproponował Witek. Będzie się bawić z naszą siostrą, a my obejrzymy film w pokoju Romka.

– Ja zawsze uzgadniam z tatą, co mogę oglądać w telewizji – wahał się Maciek.

– To przecież nie jest w telewizji i w dodatku nie u ciebie w domu. Ja już kilka razy oglądałem kasety video. Romek stale pożyczka. Przyjdiesz?

...Kiedy rodzice wrócili do domu, zauważyli od razu, że dzieci są bez humoru.

Ola siedziała zadąsana w rogu kanapy, zawiązując kokardę ulubionemu misiowi, a Maciek przeglądał atlas geograficzny. Telewizor był wyłączony, mimo iż o tej porze wyświetlano reportaż o zwierzętach

z afrykańskiej puszczy. Maciek miał zgodę taty na oglądanie tego programu.

– Czemu nie oglądasz tych afrykańskich zwierząt? – zapytał tata.

Maciek nie od razu odpowiedział. Spojrzał na Olę, zamknął atlas i już miał zacząć wyjaśnienia, kiedy włączyła się Ola.

– To za karę – powiedziała. Zadałam mu taką karę i on się zgodził.

– Za co? – zdziwiła się mama – Maćku, co zrobiłeś złego?

– Oglądał brzydki film z kasety video. Razem z Romkiem i Witkiem – pospieszyła z informacjami Ola. Mnie też do nich zabrał.

– Ty, Olu, także oglądałaś ten film? – zapytał tata.

– Nie, ja tylko weszłam na chwilę do tego pokoju.

– Chodź ze mną do kuchni, córeczko, zrobimy kanapki na kolację. A Maciek opowie wszystko tacie.

Trudno było Maćkowi zdobyć się na całkowitą szczerłość wobec ojca, gdyż zdawał sobie sprawę, że zawiódł jego zaufanie.

Przewycięzył jednak wstyd i opowiedział wszystko – szczerze, jak na spowiedzi. Film był rzeczywiście obrzydliwy.

Pierwszym odruchem Maćka, który nigdy nie oglądał czegoś równie brzydkiego, był odruch ucieczki. Chciał wybiec z pokoju, ale bał się, że Romek i Witek będą się z niego śmiali. Został więc jeszcze chwilę. I właśnie wtedy do pokoju weszły dziewczynki. Głośny okrzyk przerażonej Oli poderwał Maćka z krzesła. Złapał siostrę za rękę i razem wybiegli z pokoju bez pożegnania.

Ola – choć znacznie młodsza od brata – miała na Maćka duży wpływ. Bez sprzeciwu przyjął karę, jaką dziewczynka wyznaczyła mu za złamanie umowy z tatą. I to już było wszystko. Maciek siedział przez chwilę zmieszany i zawstydzony. Tata milczał. Wreszcie popatrzył na chłopca i powiedział:

– Sam się przekonałeś, że mam rację, kiedy wciąż ci powtarzam, że nie wszystko, co jest do oglądania w telewizji, w kinie, czy na kasetach video, nadaje się dla dzieci. Są takie programy i filmy, których w ogóle nawet dorośli nie powinni oglądać, a cóż dopiero dzieci. Nie powinieneś iść do Witka, a już szczególnie nie powinieneś narażać Oli na przykrość i stres. Zrobiłeś nam dużą przykrość. Myślę, że chcesz mi jeszcze coś powiedzieć...

– Przepraszam cię tato, wybac mi i niech nasza umowa będzie dalej aktualna. Nie zawiodę więcej twojego zaufania.

– Dobrze, synku, wierzę ci. Przy jakiejś okazji porozmawiam z Romkiem albo z jego ojcem. To bardzo niedobrze, że dzieci oglądają same, bez wiedzy i zgody rodziców, programy telewizyjne i kasety video. My sobie będziemy zawsze wspólnie omawiać, co możesz oglądać, co dla ciebie jest pożyteczne, prawda, Maćku?

– Tak, tatusiu! – szepnął uradowany Maciek.

– A teraz chodźmy na kolację – zawyrokował tata. Nasze panie pewnie już dawno przygotowały, tylko nie chcą nam przeszkadzać.

Cuda Świętego Antoniego

– Gdzież te okulary? – biadała babcia, rozglądając się bezradnie.

*Święty Antoni Padewski,
opiekunie niebieski,
Niech się spełni wola twoja,
niech się znajdzie
zguba moja.*

Ledwo wypowiedziała te słowa, bystre oczy Pawełka dostrzegły przedmiot poszukiwań, zaplątany w motek włóczki.

– Są! Są! Babcia uśmiechnęła się.

– Niezawodny Święty Antoni!

Pawełek już miał sprostować, że to on znalazł okulary, ale zamiast tego zapytał:

– Czemu, jeśli coś zginie, to modlimy się akurat do Świętego Antoniego?

Babcia zamyśliła się.

– Może dlatego, że pomagał

ludziom odnajdywać to, co najważniejsze, czyli droge do Pana Boga.

– Jak pomagał?

– Słowem i przykładem.

Był wspaniałym mówcą.

Pismo Święte znał niemal

na pamięć, więc mógł swobodnie je cytować. Miał dar trafiania do ludzkich serc. Zdarzało się, że mówił po łacinie, a każdy ze słuchaczy był przekonany, że słyszy kazanie w swym ojczystym języku. Często przemawiał na placach, bo ludzie nie mieścili się w kościele.

– I wszyscy chcieli go słuchać?

– Nie wszyscy. Kiedyś zawędrował do pewnego miasta, w którym żyło wielu niedowiarków, a nawet zagorzałych wrogów Kościoła. Ci oczywiście nie chcieli go słuchać. I wiesz co zrobił wtedy Antoni?

– Co?

– Stał nad brzegiem morza i zawołał: „Słuchajcie, siostry moje, ryby! Słuchajcie słowa Bożego, skoro ludzie słuchać go nie chcą”.

I wyobraź sobie, że przyplłynęły. Mało tego! Ustawiły się w idealnym porządku. Tuż przy brzegu zatrzymały się małe rybki, nieco dalej – większe, a z tyłu, tam, gdzie woda była głęboka – największe. Ani się nie przepychały, ani nie potraçały, ani nie próbowały zjadać się nawzajem. Wystawiły pyszczki z wody i słuchały chciwie, a gdy brat Antoni skończył, spokojnie odpłynęły, każda w swoją stronę.

Wieść o cudzie rozeszła się szybko i już nazajutrz na rynku przed katedrą zebrał się wielki tłum. Wszyscy chcieli zobaczyć skromnego braciszka, któremu nawet ryby są posłuszne. Czy myśleli o nawróceniu? Może niektórzy. Inni przyszli tu, aby wystawić Antoniego na próbę. W pewnej chwili jeden z zagorzałych wrogów Kościoła podszedł do niego i powiedział:

„Podobno wygłosiłeś kazanie do ryb i słuchały cię”.

„To prawda” – przytaknął święty.

„Nie widziałem tego, a chciałbym i ja przekonać się o mocy twych słów.

Zróbmy tak: przyprowadzę tu moją mulicę. Jeśli nakłonisz ją, aby uklękła i oddała pokłon twemu Bogu, to i ja w Niego uwierzę”.

„Dobrze – zgodził się Antoni. – Przyprowadź ją tu za trzy dni, a ja przez ten czas będę prosił Pana Boga o twoje nawrócenie”.

O umówionej porze na rynku zjawiał się ów człowiek ze swym zwierzęciem, Antoni i wielu gapiów, którzy chcieli zobaczyć, co z tego wszystkiego wyniknie. Jakież było ich zdumienie, gdy mulica, omijając podstawiany jej pod nos worek obroku, podeszła do Antoniego, a zobaczywszy w jego ręku kielich z Hostią, uklękła. Tuż obok niej padł na kolana nawrócony grzesznik.

A Antoni? W cichości ducha podziękował Opatrzności za cud i powędrował dalej, aby niestrudzenie głosić Słowo Boże.

Już za życia ludzie uważali go za świętego, a gdy po śmierci wyniesiony został na ołtarze, w Padwie wybudowano ku jego czci wspaniałą bazylikę. Do dzisiaj tłumy wiernych pielgrzymują do tego miejsca, aby pomodlić się przy grobie wielkiego świętego, który chodził po świecie w ubogim, franciszkańskim habicie i uczył jak kochać Boga i bliźniego.

Babcia nałożyła okulary i druty zaczęły szybko migać w jej dłoniach. Pawełek zamyślił się.

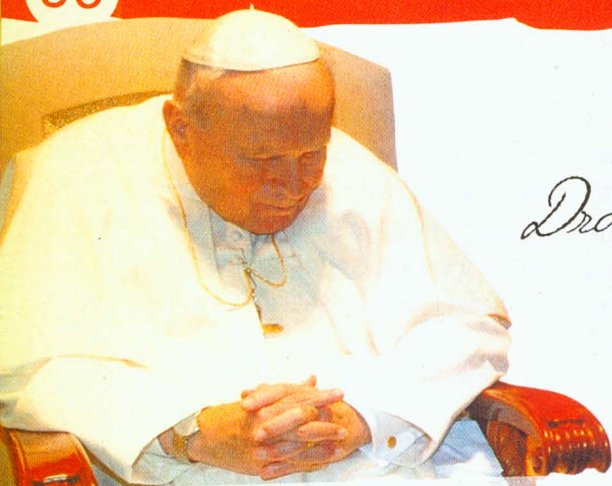
– Wiesz, babciu, to pewnie on skierował mój wzrok na te okulary. Chciał spełnić twoją prośbę, więc posłużył się mną.

– Tak samo działa Pan Bóg – uśmiechnęła się babcia. – I nie tylko święci, tacy jak Antoni, są narzędziami w Jego rękach.

*Legenda pochodzi z książki
„Legenda o świętych”
Ewy Stadtmüller
www.espe.pl*

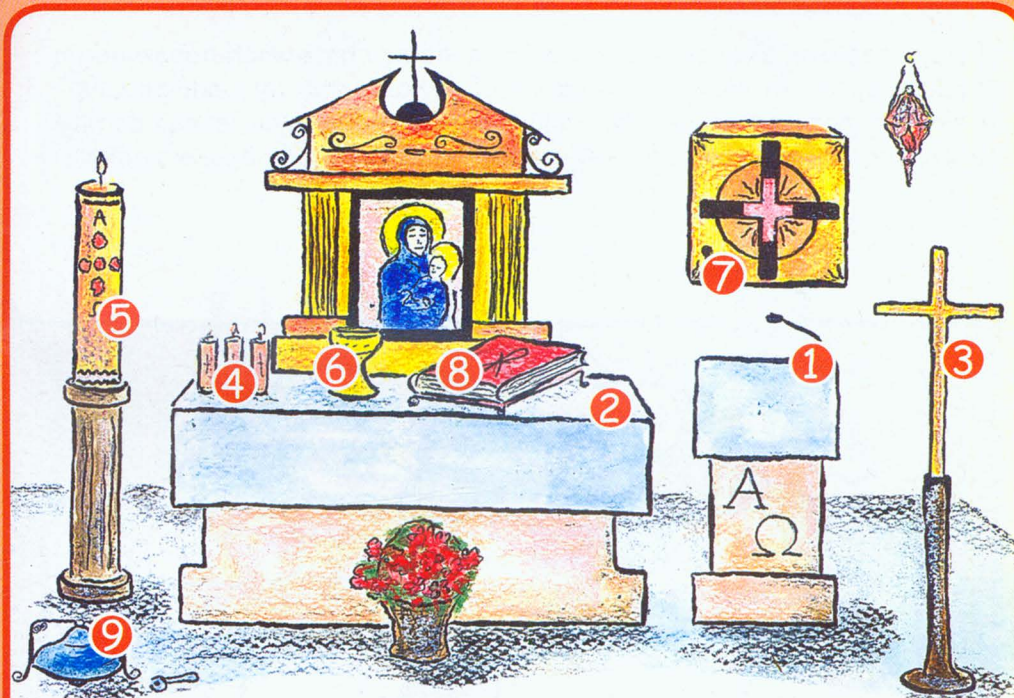

*Droscy chłopcy
i dziewczęta!*

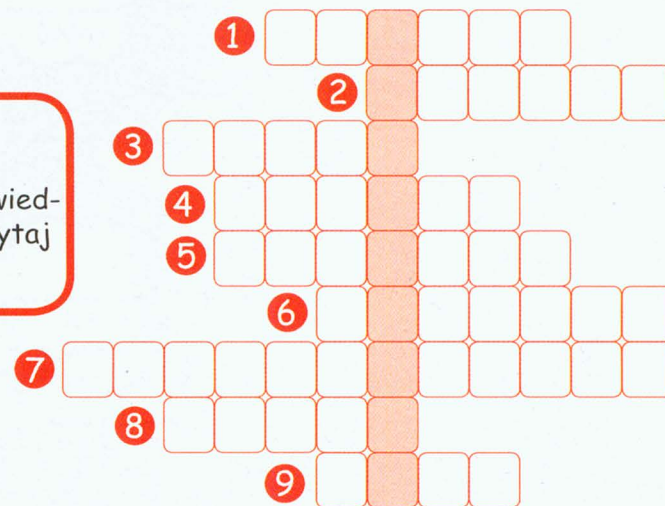
To nowo narodzone Dzieciątko, stawszy się dorosłym, jako wielki Nauczyciel Bożej Prawdy okaże szczególną miłość dzieciom. Powie Apostołom: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie przeszkadzajcie im”, i doda: „do takich bowiem należy królestwo Boże” (Mk 10,14). Innym razem, przed spierającymi się o pierwszeństwo Apostołami, Jezus postawi dziecko i powie: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego” (Mt 18,3). Wypowie wówczas słowa, które zawierają w sobie bardzo surowe ostrzeżenie: „Lecz kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, temu byłoby lepiej kamień młyński zawiesić u szyi i utopić go w głębi morza” (Mt 18,6).

Jak ważne jest dziecko w oczach Pana Jezusa! Można by wręcz powiedzieć, że Ewangelia jest głęboko przeniknięta prawdą o dziecku. Można by ją nawet w całości odczytywać jako „Ewangelię dziecka”.

To, że Pan Jezus tak pięknie mówił o dzieciach i Ewangelii powinno wszystkie dzieci zachęcać do bardzo uważnego słuchania Słowa Bożego w czasie każdej Mszy Świętej.
A może niektórzy z Was jeszcze częściej będą czytali Pismo Święte w domu?

Odgadnij nazwy przedmiotów, wpisz je w odpowiednie kratki i odczytaj hasło.

Poszczególnym znaczkom znajdującym się na chmurkach odpowiadają podane cyfry, które należy pododawać, a następnie wykonać podane działania matematyczne. Otrzymane wyniki (od najmniejszego do największego) wskażą w jakiej kolejności należy czytać podane sylaby.

☆ = 1 ☁ = 2 ♣ = 3 ☀ = 4 ☾ = 5

 + = KRA

 - = ŚWIĘ

 - = NAJ

 + = MENT

 + = SA

 - = TSZY

3

Word search grid with 10 rows and 10 columns. The grid contains various colored squares corresponding to the icons on the left. The words to be found are: KRA, ŚWIĘ, NAJ, MENT, SA, TSZY.

Przypisz poszczególnym osobom przedmioty znajdujące się z lewej strony, a następnie przenieś wyróżnione kolorem litery do odpowiednich kratek, tak by utworzyły hasło. Możesz poprosić o pomoc rodziców.

4

lamigłówek z „Promyczka Dobra”
nr 4/2006

1. Rebus:

Nagrodę otrzymuje:

Iwona Czapkowska

Rozwiązanie: Święto Paschy

2. Labirynt

Nagrodę otrzymuje:

Zuzanna Pietroń – Ostrów Wielkopolski

Rozwiązanie: A – 5, B – 4

3. Krzyżówka z rebusami

Nagrodę otrzymuje:

Małgorzata Rola – Ptaszkowa

David Wyciśło – Ruda Śląska – Kłodnice

Patryk Brzegowy – Muchówka

Rozwiązanie: Wiosenne kwiaty

*Zwycięzcom gratulujemy!
i zapraszamy do udziału
w kolejnych zabawach*

Zagadki

Kłapouchów rodzinka
Mieszka w klatce na sianie,
Sałatkę i marchewkę
Zjada na śniadanie.

Ma dobre zwyczaje
Ludziom mleko daje.

Zabawia się w błocie,
Kryczy: kwiku, kwiku,
I mieszka w chlewiku.

Ma korali duży sznur
Woła głośno: gul, gul, gul.

Często woła: me, me, me,
Czy ktoś wełnę moją chce?

ROZRYWKI 6/2006 - ROZWIĄZANIA

1

3

4

2

KRZYŻÓWKA 6/2006 - ROZWIĄZANIE

PROMYCZEK DOBRA
www.promyczek.com.pl

Imię i nazwisko

Adres

Miejscowość

Imię i nazwisko

Adres

Zapraszamy do prenumeraty

O „Promyczek Dobra” pytajcie księży i katechetów. Najprościej zamówić prenumeratę na pocztę lub w redakcji – wówczas co miesiąc otrzymacie „Promyczek Dobra” bezpośrednio do domu – wraz ze styczniowym numerem otrzymacie miesięcznik i płytę CD.

**ABY ZAMÓWIĆ PRENUMERATĘ
„PROMYCZKA DOBRA”, WYSTARCZY:**

Czytelnie wypełnić poniższy kupon i przesłać go na adres redakcji:
Plac Kolegiacki 4, 33-300 Nowy Sącz

Napisać e-mail na adres:
wydawnictwo@promyczek.com.pl

Pieniądze prosimy wpłacać na konto:
BPH S.A. o/Nowy Sącz
51 1060-0076-0000-3200-0020-5815

UWAGA!
UWAGA!

Wśród indywidualnych osób zamawiających roczną prenumeratę naszego miesięcznika w 2006 roku rozlosujemy nagrodę: rower górski oraz 12 atrakcyjnych upominków.

Zamawiający prenumeratę otrzymują odbłaskowego aniołka GRATIS!

KARTA ZAMÓWIENIA PRENUMERATY

PD 5/2006

Tak, zamiawiam

***Prenumeratę roczną 33,00 zł**
(od 2006, 11 kolejnych numerów)

***Płytę CD – „Ulubione piosenki Jana Pawła II” 15,00 zł**
(+ koszty wysyłki)

NADAWCA:

 Imię i nazwisko

 Adres

--

 Telefon

ZAMÓWIENIE WYŚLIJ NA ADRES:

Promyczek Dobra
Plac Kolegiacki 4
33-300 Nowy Sącz

Papieskie pielgrzymki

Oczekując na wizytę Ojca Świętego Benedykt a XVI i wspominając pielgrzymki Jana Pawła II do naszej Ojczyzny, może nam się wydawać, że odwiedziny Następcy św. Piotra, to coś całkiem zwyczajnego. Warto jednak pamiętać, że takie wydarzenia nie często się zdarzają.

Pierwszym papieżem, który chciał odwiedzić naszą Ojczyznę i Jasną Górę był papież Paweł VI, który w 1966 roku pragnął przybyć do Polski na uroczystości Tysiąclecia

Chrztu Polski – jednak wtedy władze komunistyczne nie zgodziły się na to. Dokonał tego dopiero Papież Polak – Jan Paweł II w 1979 roku.

W ciągu ośmiu pielgrzymek do naszej ojczyzny, Jan Paweł II odwiedził Jasną Górę aż sześć razy. Przekazał też Maryi wspaniałe dary: złotą różę, różaniec, przestrzelony w czasie zamachu pas oraz wspomniane już korony i sukienkę zawierzenia.

Wiele miejsc na Jasnej Górze przypomina Naszego Wielkiego Rodaka – także z daleka widoczny na Wałach Jasnogórskich, ufundowany przez Polonię Amerykańską, pomnik Papieża Polaka.

Konkurs!

PAPIESKIE PIELGRZYMKI

Wszyscy, którzy podadzą daty papieskich pielgrzymek na Jasną Górę, otrzymają specjalny upominek z tego sanktuarium. Wystarczy podać rok, ale trzeba pamiętać, że nie tylko Jan Paweł II tam pielgrzymował.

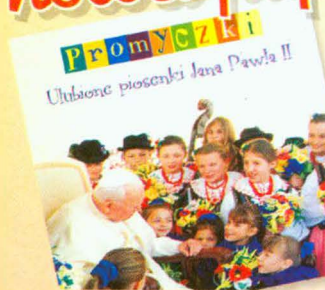

PD 6/2006 - PAPIESKIE PIELGRZYMKI

 Imię i nazwisko

 Adres

--

nowa płyta!

z fantastycznymi komentarzami i śpiewem Papieża oraz fragmenty programu TVP „Od przedszkola do Opolą”

W
następnym
numerze!
mini
album
na zdjęcia

Konkurs!!!

Weź udział w konkursie
plastycznym:
„Najpiękniejsze serce”

Zapamiętaj!
Uroczystość
Najświętszego
Serca Jezusowego
– piątek po oktawie
Bożego Ciała

Wspomnienie
Niepokalanego Serca
Najświętszej Maryi Panny
– sobota po oktawie
Bożego Ciała

1.

W miesiącu poświęconym
Najświętszemu
Sercu Jezusowemu
zapraszamy do udziału
w konkursie:
„Najpiękniejsze serce”.

Szczególnie gorąco
zachęcamy do wykonania
serduszek techniką
collage (kolażu).

2.

Osobną
kategorię
będą stanowiły
serduszka
wykonane
z płatków
kwiatów!